

Vlaams
Parlement

vergadering **C192**
zittingsjaar 2014-2015

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

van 1 april 2015

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de 11 juliviering – 1688 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van Yamila Idrissi aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de uitbreiding van het zendbereik van tvbrussel – 1435 (2014-2015)	6
VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het protocol tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het flankerend onderwijsbeleid in Brussel – 1708 (2014-2015)	10
VRAAG OM UITLEG van Katia Segers aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de ontwikkeling van een strategisch actieprogramma voor Brussel en de brede Vlaamse Rand – 1626 (2014-2015)	12
VRAAG OM UITLEG van Katia Segers aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over het woon- en zorgbeleid in de Vlaamse Rand – 1612 (2014-2015)	16

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de 11 juliviering – 1688 (2014-2015)**Voorzitter: mevrouw Katia Segers****De voorzitter:** De heer Vanlouwe heeft het woord.**De heer Karl Vanlouwe (N-VA):** Voorzitter, minister, tijdens de eerste weken van juli viert Vlaanderen feest. Het laatste weekend van juni wordt traditioneel het startschot gegeven van het elfdaagse feest, met op 11 juli de viering van de Vlaamse feestdag. De slogan van deze elfdaagse is, zoals ieder jaar, 'Vlaanderen feest!'.

Naast allerlei activiteiten in heel Vlaanderen zijn er op 11 juli in de hoofdstad traditioneel ook meerdere officiële initiatieven. Zoals u weet, is er in de voormiddag de traditionele academische zitting op het stadhuis, met een receptie en toespraak van de voorzitter van het Vlaams Parlement. Anderzijds is er ook opnieuw een middag- en avondprogramma gepland, met allerlei culturele activiteiten en festiviteiten op verschillende plaatsen in Brussel. De academische zitting wordt georganiseerd door het Vlaams Parlement. De middag- en avondactiviteiten zijn een initiatief van u als Vlaams minister voor Brussel. Tot enkele jaren geleden gebeurde de concrete uitwerking van deze festiviteiten door de Ancienne Belgique, maar sinds enige tijd neemt Muntpunt deze taak op zich.

De jongste jaren moeten we vaststellen dat de middag- en avondactiviteiten op 11 juli meer en meer worden losgekoppeld van de Vlaamse feestdag. Initiatieven kregen hierbij benamingen als 'Brussel danst'. De link met de Vlaamse Gemeenschap werd hierbij nog amper gelegd. Sommige activiteiten kregen ook nagenoeg een privé-karakter. Zo werd een Braziliaanse avond georganiseerd in de Gotische Zaal van het stadhuis met ondersteuning van de Vlaamse Gemeenschap. Daarbij werd men bovendien enkel op uitnodiging toegelaten.

Zowel in het Vlaams regeerakkoord als in uw beleidsnota is er sprake van een 11 juliviering. In uw beleidsnota heeft u het over een "uitnodigend, open en breed gedragen hedendaags feest waarop iedereen welkom moet zijn" en over een feest waarbij de focus ligt op de viering van de Vlaamse feestdag. In de bespreking van uw beleidsnota haalde u aan dat de 11 juliviering nood heeft aan duidelijke herkenbaarheid. Er moet "een middenweg gevonden worden tussen de klassieke 11 juliviering lang geleden en een zeer postmoderne viering, waarbij iedereen zich afvraagt wat men aan het vieren is".

Minister, hoe ver staat de voorbereiding van deze feestdag in Brussel? Hoe zult u proberen het open karakter waarbij iedereen welkom is – en dus geen privé-initiatieven – in de activiteiten te vertalen? In hoeverre zullen de festiviteiten op onze feestdag een link hebben met de Vlaamse Gemeenschap en met de Vlaamse feestdag?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.**Minister Sven Gatz:** Mijnheer Vanlouwe, ook dit jaar zal het Feest van de Vlaamse Gemeenschap op 11 juli worden gevierd in Brussel. Dat is evident. U citeert terecht mijn beleidsnota, waar die stelt dat het feest open, breed gedragen, uitnodigend en hedendaags moet zijn. Dit is – niet in de laatste plaats voor de organisator Muntpunt – geen gemakkelijke opdracht omdat het welslagen voornamelijk zal worden bepaald door appreciatie. En of het feest voldoende open, uitnodigend en voldoende Vlaams is, zullen wij allemaal op het moment zelf en achteraf evalueren. 'De gustibus et coloribus non est disputandum'. Iedereen zal het eens zijn met de zin die u uit mijn beleidsnota citeert, maar over

hoe dat concreet moet worden ingevuld, zullen we natuurlijk wel allemaal onze eigen individuele kleuring hebben.

Net door die gevoeligheid probeer ik het Feest van de Vlaamse Gemeenschap van nabij op te volgen. Ik heb hierover zelf al een constructief overleg gehad met de organisatoren van Muntpunt. Mijn kabinet volgt dit uiteraard ook nauw op. Het programma is volop in de maak. Om promotionele redenen zal hierover te gepasten tijde ook een eigen communicatiestrategie met een eigen persconferentie worden afgesproken.

Ik zal in wat volgt dan ook een algemene stand van zaken geven en nog niet te veel met concrete namen zwaaien. De onderhandelingen met een aantal artiesten zijn namelijk nog niet allemaal afgerond. Dat is zoals elk jaar rond deze periode, in aanloop naar 11 juli, het geval in de zin dat er ook concurrentie is met andere steden in Vlaanderen die ook een 11 juliviering organiseren.

Hoe ver staat het met de voorbereiding? Momenteel wordt de laatste hand gelegd aan het inhoudelijke aspect van het programma. Qua locaties wordt de keuze van de voorbije jaren aangehouden. Het zwaartepunt ligt op de Grote Markt. Daarnaast zijn er ook het Muntplein en het parcours tussen deze twee locaties. Er komen ook nog een aantal kleinere programmaties, onder meer op het Europakruispunt en in de Spiegelzaal van het Brusselse Hoofdstedelijke Parlement.

Uit de evaluatie van de editie 2014 kwam naar voren dat de activiteiten die toen op de Grote Markt plaatsvonden, aanzien werden als te veel versnipperd, zonder een duidelijke link met de Vlaamse feestdag en helaas ook zonder grote aantrekkingskracht naar een Vlaams en/of Nederlandstalig publiek. Daarom is voor dit jaar geopteerd voor een grotendeels Vlaamse/Nederlandstalige programmatie, waarbij enkele grote namen het programma van realisator Radio Modern mee zullen ondersteunen, met de bedoeling een ruim publiek aan te trekken.

Dit programma zal bestaan uit een combinatie van livemuziek, dj-acts en dansinitiaties. Er zal hierbij speciale aandacht gaan naar het Nederlandstalige repertoire. Wat betreft de programmatie op het Muntplein, dat kan worden omschreven al een urban dansfeest, wordt er voortgewerkt op de weg die vorig jaar al was ingeslagen. Dat werd vorig jaar immers zeer gesmaakt door de jeugd en zorgde tijdens heel de programmatie voor veel aanwezigen. Ook het parcours in de stad, met straattheater, sketches, mime en dergelijke meer, wordt verder uitgewerkt op basis van het programma van 2014, aangezien ook dit voor heel wat sfeer en gezelligheid zorgde in de stad.

Momenteel voert Muntpunt ook gesprekken met de VRT om genoeg media-aandacht te koppelen aan het Feest van de Vlaamse Gemeenschap.

Hoe zullen we proberen het open karakter waarbij iedereen welkom is te vertalen? In 2014 vonden mijn voorganger Pascal Smet en ook verschillende politieke en andere beleidsactoren dat het tijd was voor een nieuwe formule, waaraan meer partners, maar vooral ook meer gewone burgers, zouden participeren. Het was de ambitie om met de 11 juliviering Brussel weer op de kaart zetten als de hoofdstad van Vlaanderen en om Vlamingen ertoe aan te zetten op deze feestdag naar hun hoofdstad te komen. In functie daarvan werd toen gekozen voor het thema dans. Deze keuze werd toen aan de Vlaamse parlementsleden voorgesteld tijdens een lunchgesprek.

Het uitgangspunt was dat dans een universele taal is, die mensen bij elkaar brengt ongeacht hun afkomst of achtergrond. Dans is ook taalafhankelijk en kan mensen verbinden in deze veeltalige stad. Ook dit jaar blijven we uitgaan van dat thema. Ik wou bij mijn aantreden het roer niet meteen omgooien en de vooropgestelde planning en de reeds gedane voorbereidingen zomaar overhoop

halen. We kunnen na de editie 2015, die gedeeltelijk een overgangseditie zal blijken te zijn, bekijken wat onze opstelling voor de editie 2016 en volgende zal zijn.

Het opzet moet in elk geval zijn en blijven om een zo divers mogelijk publiek te laten deelnemen aan het Feest van de Vlaamse Gemeenschap, ongeacht of het gaat om Vlamingen, Nederlandstalige Vlaamse Brusselaars, Brusselse Vlamingen of anderstaligen. Daarom zal er, net als vorig jaar, drietalig gecommuniceerd worden en zullen alle activiteiten gratis zijn. Die gastvrijheid willen wij bewust in het feest blijven inbrengen. Om het draagvlak van het evenement te verbreden, zal er dit jaar nog meer ingezet worden op concrete samenwerking met Vlaamse partners uit Brussel. Ik verwijs bijvoorbeeld naar Zinnema, naar de gemeenschapscentra van de VGC, in het bijzonder Pianofabriek en De Markten, naar Daarkom enzovoort.

Ieder jaar wordt ter gelegenheid van de festiviteiten op de Grote Markt een receptie aangeboden in het stadhuis voor de politieke vertegenwoordigers en voor de vertegenwoordigers van de deelnemende partners en het middenveld. Dat is een oude traditie. Het was vorig jaar een bewuste keuze om het thema van de Grote Markt door te trekken naar de receptie op het stadhuis. In plaats van een traditionele receptie werd geopteerd voor een themareceptie met aangepaste catering. U hebt daar het woord 'Braziliaans' op geplakt. Ik was er niet bij en dus kan ik het niet checken. Ik kan niet inschatten of uw bewoording 'privé karakter' terecht is. In elk geval deel ik uw mening dat het nodig is dat ik samen met Muntpunt de samenstelling van de gastenlijst voor die avond en de uitnodigingen opvolg. Laat ons duidelijk zijn: dit is een randgegeven in wat – zoals we hopen – het welslagen kan worden van de viering op de Grote Markt zelf.

De link met de Vlaamse feestdag en met de Vlaamse Gemeenschap wordt op twee manieren gelegd: enerzijds door middel van de overwegend Vlaamse-Nederlandstalige programmatie op de Grote Markt, en anderzijds door middel van duidelijke communicatielijnen. De Vlaamse Gemeenschap zal in elke communicatie een prominente plaats innemen, en dit zowel in woord als in beeld. De centrale boodschap luidt dat Brussel danst, dat het om het feest van de Vlaamse Gemeenschap gaat en dat iedereen welkom is.

Bovendien zal op 11 juli ook bij de signalisatie van het evenement extra aandacht worden besteed aan de Vlaamse Gemeenschap. Zo zal er op het Europakruispunt aan het Centraal Station en/of op de Grote Markt een infostand bemand worden om bezoekers en toevallige passanten een woordje uitleg te verschaffen over het Feest van de Vlaamse Gemeenschap en om aan te geven dat de Vlaamse Gemeenschap iedereen welkom heet op haar feestdag.

Er wordt ook nagedacht over de visualisering van de Vlaamse feestdag bij de aankleding en de opmaak van het podium op de Grote Markt. Uiteraard zullen, zoals het hoort op een feestdag, de leeuwenvlaggen wapperen op de Grote Markt en op het Muntplein, en zal bij het begin van de programmatie de Vlaamse hymne gespeeld worden.

Dat is waar wij op dit ogenblik staan. Ik ben zeker bereid om te proberen verdere vragen daarover te beantwoorden.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

De heer Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, dank u voor uw antwoord. Ik noteer dat de concrete invulling, de programmatie en afspraken die moeten worden gemaakt met groepen, pas later zal gebeuren. Ik begrijp dat uiteraard. Ik ben blij dat u al een algemeen programma hebt kunnen toelichten.

Minister, ik besef dat we niet kunnen terugkeren naar een klassieke, traditionele 11 juliviering. Maar ik meen mij toch te herinneren dat u al hebt gezegd dat de

slinger een beetje naar de andere kant was overgeslagen. Een feestdag is natuurlijk iets speciaals. In alle landen ter wereld viert men feest op zijn feestdag. Dat heeft te maken met identiteit en symboliek. Maar wanneer men iets wil vieren en men stelt zich vragen bij hoe men dat in een hoofdstad moet doen omdat die inderdaad meertalig en multicultureel is, zoals bijna alle steden in Vlaanderen – Brussel is uiteraard nog kosmopolitischer dan andere steden –, mag ons dat niet beletten om onze feestdag in de hoofdstad te willen en te durven vieren. Wanneer men iets organiseert met een privé-karakter, kan men zich toch de vraag stellen of dat in het verleden voldoende open en toegankelijk is geweest voor een breed publiek.

Wij denken dat een dansfeest hier zeker thuishoort. De mensen voelen zich daar thuis. Het is niet alleen voor de Brusselse Vlamingen. Iedereen die samen met de Brusselse Vlamingen feest wil vieren op die feestdag, is daar uiteraard welkom. Maar de herkenbaarheid moet er zijn en blijven.

Ik stel vast dat de VRT in het verleden altijd uitzendingen bracht rond 'Vlaanderen Muziekland'. Ik suggereer u dan ook om het initiatief te nemen om 'Vlaanderen Muziekland' ook naar Brussel te brengen. Dit zeer geslaagde programma heeft al in bijna alle grote steden en centrumsteden plaatsgevonden. Ik vraag mij af waarom dit niet in Brussel zou kunnen gebeuren.

Minister, ik kijk alvast uit naar de verdere concrete invulling. We zullen zien of we dan nog vervolgvragen zullen stellen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Yamila Idrissi aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de uitbreiding van het zendbereik van tvbrussel – 1435 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp.a): Minister, in een interview met Gui Polspoel zei u enkele weken geleden dat u het een goed idee vindt dat het zendbereik van tvbrussel zou worden opengetrokken naar Vlaams-Brabant. Twintig jaar geleden gold de afspraak dat regionale zenders niet buiten de regio mochten uitzenden via de kabel. U merkte terecht op dat deze grenzen in de rest van Vlaanderen aan het vervagen zijn. Samenwerking en uitbreiding zijn noodzakelijk.

Onderzoek wijst uit dat in Vlaams-Brabant zeker de interesse bestaat om via de kabel naar tvbrussel te kijken. Dat is niet verwonderlijk. Meer dan 350.000 mensen pendelen immers naar Brussel. Daarenboven wonen velen onder hen in de omgeving van Brussel. Een zender voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest zou passen in de logica van een metropolitane gebied dat van Mechelen over Leuven en Aalst tot aan Nijvel en Waver in het zuiden loopt.

Minister, in het interview hebt u verklaard dat dit gebied "niet alleen socio-economisch, maar ook in de hoofden van een aantal mensen" bestaat. Ik vond uw uitspraken dan ook enthousiasmerend. Aan het einde van het item hebt u echter de voet op de rem gezet: "Jamais par choc, toujours par ondulation".

Minister, zijn er concrete plannen om het zendbereik van tvbrussel te vergroten? Welke knelpunten ziet u in verband met dit scenario? Kunt u aan dit project een timing verbinden? Zult u met de betrokken partijen overleggen? Ik ben zeer benieuwd naar uw antwoorden.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Mevrouw Karin Brouwers (CD&V): Voorzitter, dit is een zeer interessante vraag. Als Vlaams-Brabander uit Leuven heb ik echter een aantal bedenkingen. Op zich heb ik er geen probleem mee dat we de Nederlandstalige Brusselse media subsidiëren. In verhouding tot het huidige bereik krijgt tvbrussel momenteel echter al een redelijk hoge subsidie. Ik zeg het zoals het is.

Minister, indien u in die zin stappen zou willen zetten, vraag ik meteen dat u ook wat voor de andere Vlaams-Brabantse regionale omroepen zou doen. Indien u dat niet zou doen, zou een marktverstoring dreigen. We weten allemaal hoe de media werken en wat de invloed van commerciële reclame is. Het geld kan ook maar één keer worden besteed. Indien u dit denkspoor verder zou willen volgen, kunt u de andere regionale omroepen in Vlaams-Brabant hier het best in opnemen. Op die manier zou u vermijden dat deze zenders nadeel ondervinden.

De voorzitter: Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Lieve Maes (N-VA): Voorzitter, mijn betoog volgt veeleer de lijn van de vragen van mevrouw Brouwers. Ik kom uit het andere zendgebied in Vlaams-Brabant. Ik wil even wat bijkomende informatie geven. Momenteel is de situatie van RINGtv 'lean and mean'. De zender slaagt er met een redelijk klein budget in redelijk te draaien. Het budget wordt aangevuld met inkomsten ten gevolge van kijkersaantallen en met reclame-inkomsten. Een uitbreiding van het zendbereik van tvbrussel zou beide aspecten onder druk zetten.

Er is een tijdje sprake van een wederkerigheid geweest. In theorie is dit een optie. Volgens mij is er echter nog steeds een technisch mankement. Indien ik goed ben ingelicht, levert VOO in Brussel de kabel. RINGtv zit niet in dat aanbod.

Minister, dit neemt niet weg dat er altijd ruimte is om over samenwerking na te denken. Misschien kan op een of andere slimme manier worden samengewerkt. Dit is een voorzichtige kanttekening bij de vragen die net zijn gesteld. Ik vraag u dan ook hier rekening mee te houden.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

De heer Joris Poschet (CD&V): Voorzitter, ik wil nog even mijn mening naar voren brengen. Volgens mij is een breder uitzendbereik voor tvbrussel en voor de Brusselse media in het algemeen een wens die door ongeveer alle Brusselse partijen of partijen in Brussel wordt gedragen. We weten dat Brussel een apart statuut heeft. Het is een aparte stad in ons land. Sociaal-economisch beschouwd, is Brussel veel groter dan de negentien gemeenten. Dit betekent absoluut niet dat we aan de grenzen van de negentien gemeenten moeten morrelen of dat we Brussel moeten uitbreiden.

Het is bizar dat mensen die op een steenworp van Brussel wonen, in Brussel werken en daar misschien ook een sociaal leven hebben, tvbrussel niet kunnen ontvangen. In mijn geboortedorp aan de Schelde heb ik net hetzelfde ervaren. Het was net alsof er aan de overkant van de Schelde een andere wereld lag. We wisten daar niets van af. *(Opmerkingen)*

Eigenlijk werd het oude keizerrijk Duitsland door de Schelde van het oude Frankrijk gescheiden.

Minister, ik zou u willen vragen om binnen de bestaande budgettaire kaders toch eens te onderzoeken of het mogelijk is tvbrussel een groter bereik te geven.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Voorzitter, deze vraag om uitleg heeft betrekking op een uitbreiding van het zendgebied van tvbrussel naar het kabelaanbod in de Vlaamse Rand rond Brussel. Deze vraag om uitleg biedt me dan ook de gelegenheid duidelijkheid te scheppen.

Mevrouw Idrissi, u hebt me in de eerste plaats gevraagd of er concrete plannen zijn om het zendbereik van tvbrussel te vergroten. Die plannen zijn er niet. Ik nodig u uit goed naar het interview op tvbrussel te luisteren. Ik zal even een korte samenvatting geven.

De interviewer heeft tijdens dit overigens zeer aangenaam gesprek de wisselwerking tussen Brussel en de Vlaamse Rand aangekaart. Hij is daarbij ook ingegaan op "tvbrussel, dat nog altijd niet in de Rand mag uitgezonden worden". Zoals u weet, ben ik ook minister van Media. Ik heb hierop dan ook geantwoord dat ik de problematiek naar alle regionale televisieomroepen wil opentrekken. Ik heb in dit verband verwezen naar de afspraken over de regionale televisie in Vlaanderen die twintig jaar geleden tot stand zijn gekomen. Er is een decretaal kader. Het is geen nieuws dat er met betrekking tot de regionale televisie veel beweegt in Vlaanderen. Dat is een goede zaak. Veel omroepen zoeken een schaalvergroting. Ik heb in het interview expliciet naar de andere provincies verwezen. Ik heb haast letterlijk verklaard dat we de zaak in deze optiek moeten bekijken en dat het niet aan mij of zeker niet alleen aan mij is dit allemaal te sturen. Met uitzondering van tvbrussel bestaat het regionale televisielandschap uit private en bijgevolg onafhankelijke omroepen. Afsluitend ben ik nog even ingegaan op de inleiding van de heer Polspoel. Ik heb het bestaan van het metropolitane gebied nogmaals bevestigd. Dat gebied bestaat wel degelijk en dat is ook niet nieuw. Ik heb dat zelf al meermaals verklaard.

Dat op basis van dit interview vervolgens de perceptie ontstaat dat ik een initiatief ga nemen om de bestaande regelgeving open te breken ten voordele van een breder zendbereik voor tvbrussel, is niet correct. Ik wil dit met dit antwoord dan ook formeel rechtzetten.

In het algemeen – en alle media zijn een beetje in datzelfde bedje ziek – wil men nieuws maken. Men neemt één zin uit een aangenaam gesprek, die dan nieuws wordt. Er was geen nieuws in dat gesprek. Soms kan een aangenaam gesprek de kijker hopelijk voldoende boeien zonder nieuwswaarde te moeten hebben. Dit keer was het tvbrussel die zich aan dit euvel bezondigde, soms zijn het anderen. Ik reageer daar ook niet op. Ik reageer niet op iets wat ik niet heb gezegd. Ik laat het gebeuren en passeren, en ik ben blij dat ik daar enige duidelijkheid over kan scheppen in dit parlementair debat, maar meer niet.

Ik heb er uiteraard geen probleem mee als tvbrussel, RINGtv en eventueel ook ROB-tv in de toekomst nauwer zouden gaan samenwerken. Dit was trouwens een advies van Podium Perception Management in een studie van mei 2013. De bal ligt op dit vlak in de eerste plaats in het kamp van de onafhankelijke televisiezenders. De gevoeligheid inschattend, wordt dat een delicate evenwichtsoefening. De dames Brouwers en Maes hebben terecht geschetst wat de zeer moeilijk te nemen hindernissen zijn, namelijk de samenwerking tussen een gesubsidieerde regionale zender en twee zenders die het met private middelen moeten rooien. Dat is allesbehalve evident. Het zal in eerste instantie van hen moeten komen om na te gaan wat de mogelijkheden zijn. Ik wil zeker niets opdringen.

De noodzaak om vanuit een metropolitane visie op Brussel een politieke doorbraak te forceren om tvbrussel ook op de kabel te krijgen in Vlaams-Brabant, dreigt ook ten gevolge van de digitalisering steeds meer zonder voorwerp te worden. Het nieuws van tvbrussel is nu ook al op elk moment online raadpleegbaar of valt te bekijken via Video On Demand.

Ik heb op dit moment geen scenario, geen project, geen timing. In het kader van het strategisch plan 2016-2020 heb ik samen met minister Smet aan een delegatie van de Vlaams-Brusselse Media dit element aangekaart. We concentreren ons nu eerder op de interne fusie en de realisering van een mediatieke en maatschappelijke meerwaarde door de integratie van de vier Vlaams-Brusselse media. Dit debat leunt daarbij aan, maar is zeker geen zwaartepunt.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp·a): Minister, uw antwoord verbaast me. Ik citeer heel duidelijk: "Vlaams minister van Media en Brussel, Sven Gatz, Open Vld, vindt dat tvbrussel ook in Vlaams-Brabant moet kunnen worden bekeken. Een recente studie toonde nog dat Randbewoners daar vragende partij voor zijn. Gatz is deze zondag te gast in het interviewprogramma 'Polspoel' op tvbrussel. Op de vraag of de stadszender ook in Vlaams-Brabant moet kunnen worden bekeken, antwoordt Gatz dat hij wil bekijken hoe dat kan."

U kondigt beleid aan op een televisieprogramma en ik stel daarover een vraag. Nu ontkennen dat u dat allemaal niet hebt bedoeld en dat ik met een vraag afkom die geen vraag waardig is, begrijp ik niet. Ik heb het gevoel dat u onder mooie woorden wilt maskeren dat u eigenlijk geen beleid voert. Ik kan dat alleen maar vaststellen. U antwoordt niet op mijn vraag. Het is een aankondigingetje dat er geen is. Dat stelt me teleur. Als ik dit lees, heb ik het gevoel en de indruk dat u de intentie hebt om daar iets mee te doen. Ik kan alleen maar citeren wat er staat. Als u zegt dat u verkeerd bent begrepen, dan klopt er iets fundamenteel niet.

Minister Sven Gatz: U moet zich niet opwinden. Ik heb me helemaal niet negatief uitgelaten ten aanzien van u of uw vraag. Ik vind het normaal dat u deze vraag stelt. Ik vind het wel merkwaardig, nu we onder vier ogen zijn, dat u meer aandacht schenkt aan een artikel over iets dat ik heb gezegd dan aan wat ikzelf zeg dat ik gezegd heb en niet gezegd heb en de context waarin ik het heb gezegd en/of niet heb gezegd. Dat vind ik erg vreemd. Als u uw leven in die mate door de media wilt laten bepalen, dan mag u dat doen.

U citeert het artikel op brusselnieuws, dat al een interpretatie is van hetgeen ik heb gezegd. We gaan hier toch niet zoals in een rechtbank met bewijsmateriaal moeten werken en het uittreksel bekijken. Ik heb u vriendelijk en beleefd gezegd wat ik te zeggen heb. De rest van de commissieleden heeft dat zeer goed begrepen. U mag die vraag stellen. Ik zou in uw plaats misschien hetzelfde doen, maar er is niets aan de hand. Men moet in de media en op parlementair vlak maar doen wat men denkt te moeten doen, maar ik laat me daardoor niet opjagen.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp·a): Er is niets aan de hand. Dus zal er niets zijn en zal er niets komen en was het van een minister in functie die de verantwoordelijkheid draagt over Brussel en Media een losse flodder. Dat mag ik concluderen. Er is eigenlijk helemaal niets van aan.

De voorzitter: Mijnheer Poschet, u mag strikt genomen niets meer zeggen.

De heer Joris Poschet (CD&V): Jawel, volgens het reglement, pagina 109, mag ik dat wel.

Ik heb een voorbeeld gekregen van voor de galerij spreken. Dat was interessant. Op korte termijn zou samenwerking met andere regionale zenders een oplossing kunnen zijn, maar het is een moeilijk model. Er is de spanning tussen private en publieke middelen. Op lange termijn zal deze discussie verdampen door de technologische vooruitgang. Ik hoop dat we dergelijke vragen niet vele jaren meer zullen moeten stellen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het protocol tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het flankerend onderwijsbeleid in Brussel – 1708 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

De heer Karl Vanlouwe (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, op de ministerraad van vrijdag 30 januari 2015 werd het voorontwerp van decreet tot wijziging van diverse decreten houdende de subsidiëring aan de lokale besturen goedgekeurd. Met dit voorontwerp van decreet wordt gevolg gegeven aan de bepaling afgesproken in het regeerakkoord tot integratie van de bestaande sectorale subsidiestromen in het Gemeentefonds. Het gaat om de sectorale stromen Cultuur, Jeugd, Sport, Integratie, Armoedebestrijding, Ontwikkelings-samenwerking en flankerend onderwijsbeleid. Die integratie zal plaatsvinden vanaf 2016. Conform het regeerakkoord blijft de huidige regeling voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie hier in Brussel wel degelijk bestaan.

In een schriftelijke vraag begin vorige maand vroeg ik u naar de Vlaamse regelgeving voor planlasten en de subsidieregeling, en de toepasbaarheid daarvan in Brussel. In uw antwoord gaf u toelichting bij de toepasbaarheid van deze sectorale decreten, ofwel rechtstreeks bij de Brusselse gemeenten ofwel onrechtstreeks via de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC). Specifiek voor het onderwijs verwees u naar het decreet van 30 november 2007 betreffende het flankerend onderwijsbeleid op lokaal niveau. U stelde in uw antwoord dat dit ook van toepassing is op de VGC en op de Brusselse gemeenten.

Het hoofdstuk Subsidies ter stimulering van het flankerend onderwijsbeleid in het decreet heeft echter het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad uitgesloten van het toepassingsgebied, zodat geen enkele Brusselse gemeente in 2014 subsidies ontving in het kader van flankerend onderwijsbeleid. In het decreet is in het hoofdstuk de mogelijkheid ingeschreven om subsidies toe te kennen aan projecten in Brussel als er aan een aantal decretaal verankerende voorwaarden voldaan is. Een van die voorwaarden is dat de Vlaamse Regering een protocol zou afsluiten met de VGC. Aan deze voorwaarden zou echter nooit invulling zijn gegeven. Tot op heden zou er geen protocol zijn afgesloten.

Minister, kunt u toelichting geven over deze voorwaarden en vooral over het protocol dat de Vlaamse Regering dient af te sluiten met de VGC? Waarom werd het protocol nog niet afgesloten en wat is de stand van zaken?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik heb er in mijn antwoord op uw schriftelijke vraag van 6 februari 2015 op gewezen dat, behalve voor mijn eigen bevoegdheden Jeugd en Cultuur, de uitvoering van de sectorale decreten – zelfs wanneer de VGC en/of de Brusselse gemeenten betrokken partij zijn – de bevoegdheid is van mijn collega's in de Vlaamse Regering voor wie het de hoofdbevoegdheid is. Ik antwoord hier dan ook vanuit mijn coördinerende bevoegdheid voor Brussel, nadat mijn diensten de nodige informatie hebben ingewonnen bij de diensten van de minister van Onderwijs.

Ik wil graag op dergelijke vragen antwoorden, maar soms kunt u misschien een beter antwoord krijgen van de bevoegde minister. Ik wil me er niet achter

verstoppen. Als er bijkomende politieke elementen zijn, kan mijn coördinerende rol van belang zijn. Zo niet is het in dit geval een gegeven dat zich afspeelt tussen de Vlaamse minister van Onderwijs en de verantwoordelijke in de VGC. Ik herhaal dat omdat uit het antwoord zal blijken dat het hier vooral over een technische materie gaat en het politieke aspect door evoluties in de vorige legislatuur een stuk zonder voorwerp is geworden.

U vraagt een toelichting bij de voorwaarden en het protocol. In artikel 24 van het decreet Flankerend Onderwijsbeleid van 30 november 2007 werd oorspronkelijk de mogelijkheid ingeschreven om subsidies toe te kennen aan projecten in Brussel als er aan een aantal decretaal verankerde voorwaarden voldaan was. De voorwaarden 2 tot en met 9 van dit artikel van het decreet Flankerend Onderwijsbeleid zijn de ontvankelijkheid- en kwaliteitsvoorwaarden die tot 2014 voor alle gemeenten golden. Sinds 2014 is het Planlastendecreet van toepassing op de subsidies voor het flankerend onderwijsbeleid, behalve in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. Daarom is niet geraakt aan die voorwaarden voor Brussel en wel voor de andere gemeenten.

Voorwaarde 1 van artikel 24 is dat de Vlaamse Regering een protocol zou afsluiten met de VGC. Zo kom ik tot het tweede deel van uw vraag. De passage over het protocol had bij de totstandkoming van het decreet van 2007 tot doel via dat protocol de tweedelijnsondersteuning van de VGC en de Vlaamse Overheid te integreren, met name de vzw Voorrangsbepaling Brussel (VBB), Taalvaart en andere. Dat gebeurde in navolging van de Rondetafelconferentie over de kwaliteit van het Brussels Nederlandstalig onderwijs van datzelfde jaar.

Ondertussen was het doel van het protocol achterhaald: de VGC heeft het Ondersteuningscentrum Brussel (OCB) opgericht, en aan de kant van de Vlaamse overheid waren er plannen voor de stroomlijning van de vzw's VBB en Brussels Ondersteuningspunt Secundair Onderwijs (Broso). De artikelen over VBB werden via Onderwijsdecreet XXII van eind 2012 opgeheven uit het decreet Flankerend Onderwijsbeleid, aangezien de oprichting van een gestroomlijnde ondersteuningsstructuur in het vooruitzicht werd gesteld in de conceptnota Samen Taalgrenzen Verleggen van toenmalig minister voor Onderwijs, Pascal Smet.

De samenvoeging van de vzw's VBB en Broso bleek echter niet mogelijk omdat hun werking onverzoenbaar was, op het knooppunt netoverschrijdend versus netgebonden. Daarom werd besloten om de vzw Broso in te kantelen in de vzw Samenwerkingsverband Netgebonden Pedagogische Begeleidingsdiensten (SNPB), terwijl de vzw VBB autonoom bleef bestaan en opnieuw een decretale grondslag kreeg in het decreet van 28 mei 2009 betreffende de kwaliteit van het onderwijs, via Onderwijsdecreet XXIII.

Vanaf 1 januari 2015 werd beslist om de vzw SNBP niet langer te subsidiëren, en om deze middelen toe te kennen aan de individuele pedagogische begeleidingsdiensten. In het kader van Onderwijsdecreet XXV werd verder beslist om de middelen die de vzw VBB krijgt, over te hevelen naar de VGC, meer bepaald het Onderwijscentrum Brussel, en de pedagogische begeleidingsdiensten van de netten in Brussel. De voornaamste motivatie om de middelen over te hevelen is om de transparantie van de ondersteuning voor het Brusselse leerplichtonderwijs te vergroten, en vooral om een eengemaakte visie op het ondersteuningsbeleid voor de Nederlandstalige scholen in Brussel te garanderen.

Ik excuseer me voor de techniciteit van het antwoord. Dat is de achtergrond die ik u op dit ogenblik kan geven.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

De heer Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, met de diensten was ook al overlegd of de vraag aan u of aan de minister van Onderwijs moest worden gericht. Ze is uiteindelijk bij u terechtgekomen.

U hebt correct en gedetailleerd geantwoord. Het is inderdaad zeer technisch. Ik onthoud vooral dat de voorwaarde om het protocol af te sluiten op dit ogenblik achterhaald is omdat er via Onderwijsdecreet XXII een inkanteling is gebeurd van Broso in het SNBP.

Ik weet dat het een moeilijke samenwerking is. Ik herinner me de discussie in de commissie Onderwijs van vorige week. Ik zal dit blijven opvolgen. Ik herinner me ook dat de minister van Onderwijs daar vorige week al naar verwezen heeft.

Ik dank u voor uw antwoord. Ik wou de vraag stellen omdat u op mijn schriftelijke vraag over de toepassing van de sectorale decreten in Brussel uitdrukkelijk verwees naar de voorwaarden van het protocol. Ik noteer dat het protocol nu niet meer nodig is omdat er een andere oplossing gevonden is.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Katia Segers aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de ontwikkeling van een strategisch actieprogramma voor Brussel en de brede Vlaamse Rand – 1626 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Lieve Maes

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Mevrouw Katia Segers (sp.a): Uit de hoorzitting in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand op 18 maart 2015 over de demografische evoluties in Brussel en de Vlaamse Rand met professor Deboosere van de VUB, het Brussels Instituut voor Statistiek en Analyse (BISA), de Studiedienst van de Vlaamse Regering en professor Vandenbroeck werd duidelijk dat de bevolking in Brussel en de brede Vlaamse rand sterk zal toenemen. Het was fijn dat collega Vandenbroeck daar de indianencijfers van 100.000 in acht jaar tijd heeft genuanceerd. Toch kunnen we er niet naast kijken: de bevolking van Brussel explodeert en drukt heel sterk op de Vlaamse Rand. Een gemeente als Liedekerke, mijn eigen gemeente, zou bijvoorbeeld een bevolkingsaan groei tussen de 7 en 12 procent uit Brussel kunnen verwachten.

Deze evolutie moet ons tot nadenken stemmen. We wisten dat al, maar tijdens de hoorzitting werden we met de neus op de feiten gedrukt. We moeten dringend nadenken over al die uitdagingen die ons te wachten staan op zowat alle beleidsterreinen. Tijdens de hoorzitting hield professor Vandenbroeck een pleidooi om voor de aanpak van de opkomende uitdagingen naar analogie met het Strategisch Actieplan voor Limburg in het Kwadraat (SALK) een strategisch actieprogramma voor Brussel te ontwikkelen. We hebben er dan Strategisch Actieplan voor Brussel en de brede Vlaamse rand (SABBVR) van gemaakt. Dit idee vond bij alle fracties nogal bijval.

Gegeven het feit dat Brussel en de Rand, zo blijkt uit de demografische cijfers, onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn, er is sprake van een sterke migratie uit Brussel naar de Rand; gegeven het feit dat de migratie uit Brussel zich niet beperkt tot de Rand maar zich uitstrekt naar de gemeenten buiten de Rand en zelfs voorbij de provinciegrens van Vlaams-Brabant naar Oost-Vlaanderen en Antwerpen; gegeven het feit dat de tewerkstellingsgemeenten Vilvoorde, Machelen en Zaventem, maar ook Opwijk, momenteel een ongeziene groei van

de bevolking kennen, dringt zich meer dan ooit de vraag op of de Rand als administratieve omschrijving niet uitgebreid dient te worden tot alle gemeenten die deze uitdagingen kennen, als gevolg van de demografische groei van Brussel, en om een Strategisch Actieprogramma voor Brussel en de brede Vlaamse rand te ontwikkelen.

Deze vaststellingen nopen mij tot de volgende vragen, minister. Onderschrijft u de uitdagingen die Brussel en de brede Vlaamse rand te wachten staan? Bent u voorstander van een SABBVR? Wordt het niet stilaan tijd – het werd hier al meermaals geopperd – om de Vlaamse Rand te herdefiniëren?

De voorzitter: De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst (CD&V): Als we het breed hebben, moeten we het breed laten hangen. Ik weet niet of we het zo breed moeten laten hangen, mevrouw Segers.

Ik denk dat je in dit verhaal de eigenheid van Brussel en de Vlaamse Rand niet te veel door elkaar mag halen. Het is heel belangrijk dat vanuit Brussel een eigen strategie wordt ontwikkeld, en ik denk dat men daarmee bezig is. Ik deel met u de zorg voor een ruimere benadering van die Vlaamse Rand. Wegens de bevoegdheidsverdeling denk ik dat je daarin de eigenheid een stuk moet erkennen. Minister, ik zou ervoor pleiten de Vlaamse Rand breder te benaderen, maar ik vind het toch heel belangrijk dat men vanuit die tweepoligheid en de eigenheid van beide moet blijven denken.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers (N-VA): Ook wat ons betreft, worden terechte problematieken aangehaald die voor een ruimer deel dan de administratief omschreven Rand zijn aangegeven. Uiteraard is er een wisselwerking wat de instroom en uitstroom met Brussel betreft. Dat moet wetenschappelijk zeker gemonitord worden en blijven. De vraag is natuurlijk of wat je nadien met die cijfers doet en het beleid dat je daartegenover plaatst, moet passen in een nog ruimere omschrijving. Die vraag is hier al dikwijls aan bod gekomen, ook tijdens de vorige legislatuur. Ik zou er toch ook nog eens willen voor pleiten om dat niet te doen, zoals de Vlaamse Regering telkens heeft voorgehouden. De beschikbare middelen nog breder uitsmeren, zal op het veld misschien nog minder effect sorteren. Wat dat aspect alleen al betreft, is het niet het ideale middel. Laat ons toch ook niet vergeten dat er sinds 2012 nieuwe lokale besturen zijn, met toch ook wel een vernieuwde aanpak wat dit aspect betreft en dat meer lokale besturen daarvoor een bevoegde schepen hebben aangesteld. In de vorige legislatuur hebben maar een tiental gemeenten dat gedaan, maar nu zijn het haast alle gemeenten. Ik denk dat dit ook wel het nodige gevolg zal hebben in dat beleid, wat ongetwijfeld ook zal blijken in het cijfermateriaal dat in de nabije toekomst ter beschikking zal komen.

Anderzijds zijn er ook nog wat initiatieven. Ik word in principe deze namiddag samen met collega Doomst verwacht op een conferentie van de burgemeesters. Er is dus wel een dynamiek aan de gang die maakt dat al die gemeenten, ook al behoren ze niet specifiek tot de Rand, dezelfde thematieken delen en via werkgroepwerking en dergelijke daar toch wel duidelijk een tandje bijsteken. Ik denk dat we die aanpak moeten volgen.

Laat ons misschien eerst afwachten wat dit bijvoorbeeld in de loop van deze lokale legislatuur nog kan teweegbrengen, want dat kan men niet onmiddellijk op het terrein meten. Ik ben er vast van overtuigd dat we hier momenteel stappen vooruit kunnen zetten, terwijl het voorheen niet het geval was. Het echt uitbreiden van die administratieve omschrijving, lijkt ons dus niet direct aan de orde.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik onderschrijf natuurlijk het gegeven dat, zoals we zien in de praktijk, de gevolgen van de thermografie en de ruimtelijke en demografische aspecten in en rond Brussel verder reiken dan enkel de Vlaamse Rand, zoals gedefinieerd en beperkt tot de 19 gemeenten. Dat probleem onderken ik vanzelfsprekend. De facto gaat ons Vlaamse Randbeleid eigenlijk ook al verder dan die specifieke Vlaamse Rand en die negentien gemeenten. U kent mijn standpunt: ik vind het geen oplossing om een beperkt budget uit te smeren over een grote oppervlakte, waardoor uiteindelijk niemand nog iets overhoudt. In eerste instantie is de problematiek het grootst in de Vlaamse Rand, en dat blijkt ook onze eerste focus. Wat dat betreft voeren we een ruim omvattend beleid, u kent mijn beleidsnota. In budgettaire moeilijke omstandigheden spoor ik mijn collega's al voldoende aan om net te trachten iets extra's te doen voor de Vlaamse Rand en voor de brede Vlaamse rand. Als we dan nog ons beleid zouden uitbreiden tot stukken van Oost-Vlaanderen, Antwerpen, en straks nog tot Oostende, is het Vlaamse Randbeleid eigenlijk het beleid van de Vlaamse Regering.

Ik wil in eerste instantie mijn collega's trachten te bewegen om vanuit onze bezorgdheden omtrent die Vlaamse Rand specifiek iets extra te doen voor de Vlaamse Rand en voor de specifieke problemen die daar rijzen. Ik snap natuurlijk het wervend verhaal achter uw voorstel inzake SABBVR, maar dat is niet onmiddellijk mijn eerste focus. De eerste focus blijft de Vlaamse Rand en de verantwoordelijkheid die wij hebben om specifiek daar aandacht te besteden bij de ontwikkeling van het beleid.

Ik tracht ook de versnippering tegen te gaan. Het is niet nodig om nog eens een nieuw actieplan op te stellen, omdat mannen nu eenmaal plannen maken. Ik ben nu trouwens bezig met de integratie. Het is ook de bedoeling START en het VSGB, twee structuren naast elkaar, samen te brengen. Ik overleg ook met de gouverneur om meer te gaan bundelen in de plaats van nieuwe plannen en nieuwe perspectieven te creëren.

Wat de bredere Vlaamse rand betreft: die discussie hebben we hier al bij herhaling gevoerd. Zoals collega Segers ook terecht aanhaalt, zijn er andere initiatieven waarbij we ook trachten de goede praktijken vanuit de Vlaamse Rand te delen met de gemeenten die in theorie niet behoren tot de negentien gemeenten van de Vlaamse Rand, maar in de praktijk wel geconfronteerd worden met gelijkaardige problematieken en gevolgen op het vlak van ruimtelijke ordening, demografie en migratiedruk en een internationalisering en verfransing. Die praktijken kunnen we wel delen. Ik denk dat dit de belangrijkste focus blijft, eerder dan er ook nog eens Oost-Vlaanderen en Antwerpen bij te nemen, waardoor we uiteindelijk een Vlaamse Randbeleid gaan voeren dat nagenoeg heel Vlaanderen bestrijkt. Dan hebben we misschien nog enkel SALK en de rest van Vlaanderen, en dat zou ik toch willen vermijden.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Mevrouw Katia Segers (sp-a): Mannen maken plannen, maar vrouwen ook. Ik werd nogal begeistert tijdens de hoorzitting door de uitdagingen en de moeilijkheden om daarmee om te gaan. Ik heb het voorstel gehoord om te vertrekken vanuit een geïntegreerde visie, om alle initiatieven die er zijn te bundelen en te gaan naar een geïntegreerde visie vanuit de cijfers. Die cijfers zijn overigens ontegensprekelijk, want ze gaan over geboortes en sterfte. Ze zijn wat ze zijn. Wij moeten daarmee aan de slag. Dat is onze taak in dit parlement.

De uitdagingen – dat is heel duidelijk – stoppen niet aan de grenzen van Brussel. Ze stoppen inderdaad zelfs niet aan de provinciegrenzen. Brussel en de Rand zijn communicerende vaten. Wat er gebeurt in Brussel, beïnvloedt de Rand en vice

versa. U hebt mij niet horen zeggen dat ik pleit voor de uitbreiding van Brussel. Daarvoor heb ik absoluut niet gepleit. Ik pleit ervoor dat we de uitdagingen gezamenlijk bekijken. Dat is het belangrijkste.

Zo'n strategisch plan zou het ons mogelijk maken om de economische uitdagingen aan te pakken. Vlaams-Brabant is relatief rijk, maar er zijn grote verschillen tussen de verschillende gemeenten. De uitdagingen van de verschillende types gemeenten – we hebben ze gehoord – zijn telkens anders. We moeten naar een geïntegreerde visie gaan, die het mogelijk maakt om de uitdagingen op het vlak van wonen, kinderopvang – die urgentie is bijzonder groot – en integratie gezamenlijk aan te gaan. Dat is de reden waarom ik u vraag om het te bekijken. Ik denk dat het een goed idee is.

De voorzitter: De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst (CD&V): Minister, het is onze fractie minder om de poen te doen dan om meer te doen met de poen die we hebben. Meer geld lijkt mij ook niet echt de cruciale vraag te zijn. Wat we nu allemaal ontwikkelen via de vzw 'de Rand' en de provincie Vlaams-Brabant, moeten we voor die 35 gemeenten zo veel mogelijk op elkaar afstemmen en coördineren.

Ik ben het eens met mevrouw Segers: we hebben nu dat toekomstforum, dus moeten we dat ook gebruiken om Vlaams-Brabant, in zijn brede opstelling voor Halle-Vilvoorde, maximaal van daaruit in te vullen en breder te bekijken. De knowhow die we hebben, moeten we zo breed mogelijk uitsmeren over die 35 gemeenten.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers (N-VA): Ik wil het nog even hebben over de wisselwerking met Brussel. In de problematiek van de Rand zijn er een aantal 'hardere' beleidsdomeinen, mobiliteit en dergelijke. Uiteraard moeten we bekijken hoe we dat gezamenlijk kunnen aanpakken. Ik denk dat niemand dat zal tegenspreken. Je kunt inderdaad niet stoppen aan die grens, bijvoorbeeld qua mobiliteit.

Wat de aspecten inburgering en integratie betreft en de uitdaging voor de Rand om de ontnederlandsing tegen te gaan, lijken de initiatieven die er nu bestaan goed. De minister bevestigde nogmaals dat de expertise die daar heerst, gerust kan worden uitgewisseld met lokale besturen buiten dat administratief gebied. De klemtoon ligt nu bij die besturen om dat op te pikken. Zoals ik in de inleiding al zei, heb ik de indruk dat heel wat lokale besturen dat ook doen. Het zal van die grotere bijeenkomsten afhangen om dat te laten doorstromen tot ginder.

Ik heb ook een omgekeerde vraag. Als je een vorm van gemeenschappelijke visie over een en ander qua inburgering wil bereiken, denk ik dat we met z'n allen de politieke partijen in het Brusselse ervan moeten overtuigen dat die verplichte inburgering in Brussel dringend moet gebeuren. Zo kan er voor die mensen, wanneer zij uit het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest richting Vlaanderen, meer bepaald de Rand trekken, een eenvormig beleid en eenvormige visie zijn. Niets is gemakkelijker voor een nieuwkomer dan dat hij overal dezelfde rechten en plichten heeft. Dat is ook een aspect om vast en zeker op te hameren, maar dan van hieruit richting Brussel.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Katia Segers aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over het woon- en zorgbeleid in de Vlaamse Rand – 1612 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Lieve Maes

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Mevrouw Katia Segers (sp-a): Dit is een uitdieping van mijn eerdere vraag om uitleg, maar over een heel specifiek punt dat enorm mijn aandacht heeft getrokken.

In dezelfde hoorzitting bleek ook duidelijk dat de bevolking niet alleen heel sterk zal stijgen, maar dat er vooral een toename van het aantal 65-plussers zal zijn. Bijkomend werd ook duidelijk dat het aantal huishoudens in de Vlaamse Rand de komende jaren zal toenemen met 8 procent. We zien ook dat vooral een- tot twee persoonsgezinnen zullen stijgen met 10 procent. Het aantal 65-plussers zal de komende jaren toenemen met 16 procent. In de rest van Vlaanderen is dat gemiddeld 20 procent, maar daar is er geen historische achterstand op dat vlak.

Dat zijn voor de brede regio van Vlaams-Brabant heel specifieke uitdagingen die heel grote gevolgen zullen hebben op het vlak van woon- en zorgbeleid in de Rand.

Minister, welke visie hebt u als minister van de transversale bevoegdheid Vlaamse Rand – zoals u het zelf zegt – over het omgaan met de uitdagingen van die evolutie op het vlak van woon- en zorgbeleid in de Vlaamse Rand?

Hoe zult u in samenspraak met uw domeinspecifieke collega-ministers ervoor zorgen dat de diversiteit in de evolutie zich vertaalt in een beleid op maat van woon- en zorgbeleid in de Vlaamse Rand?

De voorzitter: De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst (CD&V): Het is uiteraard een zorg die leeft. Ik denk dat er hier ook tweepoligheid moet zijn. Alles moet niet op de frêle schouders van de ministers worden gelegd. Het zal heel belangrijk zijn dat het een goed samenspel wordt tussen wat we op het terrein kunnen realiseren en dat waarvoor we gesteund worden door de Vlaamse overheid.

Minister, ik bedoel daarmee dat we ons moeten afvragen of we het creatieve wonen niet moeten aanmoedigen in de Rand. Er wordt veel gepraat over generatiewonen, maar in de praktijk zie ik er weinig van. Recent was er het idee van meegroeiwoningen. Moeten we dat niet meer in onze projecten opnemen, waardoor we creatiever proberen om met de schaarse ruimte tot een maximaal resultaat te komen? Moeten we het behalve creatief niet ook innovatief aanpakken? Hoever staan we met Vlabzorg? Is er een perspectief van invulling op korte of middellange termijn?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Natuurlijk sluiten die bevindingen en ambities naadloos aan bij wat we al hebben besproken in de beleidsnota en bij wat we hebben vooropgesteld als te realiseren doelstellingen en bij de bekommernissen die we met zijn allen delen.

Wij zijn ons bewust van de uitdagingen op het vlak van wonen. Er is de demografische ontwikkeling. Er is de toename van de migratiedruk en alle gevolgen daarvan in de Vlaamse Rand op ruimtelijk vlak en op het vlak van groen- en milieubeleid. En dan is er misschien nog de belangrijkste zorg: het effect op sociale

verdringing. Heel wat jonge gezinnen kunnen het zich niet langer veroorloven om te blijven wonen in hun eigen gemeente en streek, net door die migratiedruk en het gevolg daarvan op de grond- en woonprijzen, die de pan uit swingen. Op dat vlak heeft een vorige Vlaamse Regering een belangrijk initiatief genomen met het Grond- en Pandendecreet. Daarbij werden enerzijds het aantal sociale woningen en een bindend sociaal objectief met betrekking tot het realiseren van extra sociale woningen naar voren geschoven. Anderzijds was in het Grond- en Pandendecreet ook een voorrangbeleid vervat. Het Grond- en Pandendecreet is natuurlijk voor onze Vlaamse Rand essentieel als het gaat over het voorrangbeleid. Men heeft zelfs een mechanisme ingevoerd waardoor we een voorrangbeleid kunnen voeren voor mensen die een band hebben met de gemeente of de streek, ook ten aanzien van private gronden. Dat wil concreet zeggen dat jonge Vlaamse gezinnen die een band hebben met de gemeente of de streek, voorrang kunnen genieten bij de verkoop van private kavels en private gronden.

Franstalige partijen hebben dit voor het Grondwettelijk Hof aangevochten. Zij hebben binnengehaald wat ze wilden: cruciale bepalingen uit dat decreet werden vernietigd. Enerzijds ging het om bepalingen over het sociaal bindend objectief, dat niet werd aangevochten door de Franstaligen maar door andere partijen, maar anderzijds werden ook wat betreft het voorrangbeleid cruciale bepalingen door het Grondwettelijk Hof vernietigd.

De Vlaamse Regering heeft nu wel de vaste ambitie om dat voorrangbeleid te herstellen en om ervoor te zorgen dat er effectief instrumenten bestaan waarmee zelfs op de private markt jonge gezinnen die een band hebben met de gemeente of de streek, voorrang krijgen bij het verwerven van private gronden of private kavels. Daarover is een overleg aan de gang met het kabinet van minister Homans. Zij werkt aan een herstel op die twee fronten: het sociaal bindend objectief en het voorrangbeleid. Er zijn grosso modo twee pistes. Ofwel gaan we werken met inkomensgrenzen. Het Grondwettelijk Hof heeft gezegd dat je een voorrangbeleid mag uitvoeren bij de verwerving van private gronden en kavels waarbij voorrang wordt gegeven op basis van binding met de streek als dit niet het enige criterium is. Er moeten ook bepaalde sociale of inkomenscriteria aan verbonden worden. Zo zou men bijvoorbeeld geen hoger dan een gemiddeld inkomen mogen hebben. Dat moet in concreto nog worden gedefinieerd. Ofwel zullen we een totaal ander instrument ontwikkelen en andere decretale wegen verkennen om hetzelfde principe van het voorrangbeleid gestalte te geven.

Wat zorg betreft, weten we dat de Vlaamse Rand een bijna historische achterstand heeft in de rusthuizen- en verouderingsproblematiek waarnaar u verwijst. In mijn eigen gemeente en in andere gemeenten in de Vlaamse Rand, bijvoorbeeld Dilbeek, zie ik een toename van het aanbod van woonzorgcentra. Ik verwacht nieuwe cijfers en evoluties van mijn bevoegde collega in de Vlaamse Regering, minister Vandeurzen, die ook bezig is met een investeringskalender voor de komende jaren. Maar dat is, gelet op de budgettaire barre tijden, een zeer moeilijke oefening. Elk bijkomend bed in de woonzorgcentra vergt extra financiële ondersteuning van de Vlaamse overheid. Dat is dus niet bepaald vrijblijvend. We zullen moeten bekijken wat die investeringskalender oplevert aan perspectieven voor de Vlaamse Rand, en dit koppelen aan de cijfers inzake vergrijzing en de toenemende nood aan woonzorgcentra.

Daarnaast is er in het regeerakkoord ook sprake van Vlabzorg-invest. Dat is een instrument om gronden beschikbaar te stellen, met specifiek de bedoeling om zorginitiatieven te ontwikkelen.

Dat staat natuurlijk nog in zijn kinderschoenen. Dat denkspoor moet nog worden uitgewerkt. We zullen hiervoor de nodige middelen moeten zoeken. Aangezien nu met het oog op andere bezorgdheden aan het budget wordt gewerkt, valt dit nog

verder uit te werken. Het is in elk geval als doelstelling in het Vlaams regeerakkoord en in de beleidsnota opgenomen.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Mevrouw Katia Segers (sp.a): Minister, ik dank u voor uw antwoord. U bent diep op de voorrangsregels ingegaan. Hoewel ze belangrijk zijn, zullen we er met enkel die voorrangsregels niet komen. Uit de cijfers van de Studiedienst van de Vlaamse Regering blijkt dat het aantal huishoudens in de Rand met 8 procent zal stijgen. Dat betekent dat er in een reeds dichtbevolkt gebied 8 procent meer woningen moeten komen. Daar gaan enorme uitdagingen mee gepaard, onder meer om het groene karakter voldoende mogelijkheden te bieden. Met enkel voorrangsregels zullen we er niet komen. Er moeten meer initiatieven worden genomen om voor meer woningen te zorgen.

Mijn punt is dat de uitdagingen in de Rand op alle vlakken groter zijn dan elders in Vlaanderen. We hebben nood aan een integrale visie. Die visie moet integraal, maar niet algemeen zijn. Tijdens de hoorzittingen is immers gebleken hoe gediversifieerd de situatie in elk van de vier onderscheiden gemeentetypes is.

Er zijn gemeenten waar vooral het aantal 65-plussers toeneemt. Daar is nood aan zorg en aan woningen van nieuwe types, zoals kangoeroewoningen en dergelijke. Gemeenten als Vilvoorde, Machelen en Diegem zijn vooral tewerkstellingsgemeenten waar jongere mensen in een- of tweepersoonsgezinnen zich komen vestigen. Zij hebben ook heel specifieke noden. We hebben met betrekking tot de Rand een plan en cijfers nodig.

De voorzitter: De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst (CD&V): Volgens mij zullen we dit niet enkel van bovenaf kunnen oplossen. We hebben weinig geld en weinig grond. Er moet een interactie met het terrein komen. Vooral in Vlaams-Brabant moeten we creatiever te werk gaan. Ik denk dan aan de nieuwe woonvormen. Het zal niet volstaan her en der nog eens dertig of veertig kavels te plaatsen. Volgens mij moeten we ook van onderuit creatiever en innovatiever werken met de ruimte en het woningbestand waarover we beschikken.

Minister, ik kijk uit naar de aanpassing van de voorrangsregel en naar de invoering van Vlabzorg. Daarmee alleen zullen we er echter niet komen. Om hier iets aan te doen, is er ook nood aan een creatieve invulling in interactie met het terrein.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: De gemeenten zijn de eerste regisseurs van het lokaal woonbeleid en van de aanpak van de verstedelijking. Zij kunnen vanuit de praktijk de lokale noden het best detecteren en maximaal beantwoorden. Het klopt dat we het lokaal woonbeleid niet enkel van bovenaf kunnen voeren. Aangezien onze middelen en mogelijkheden beperkt zijn, zal de creativiteit vooral van onderuit moeten komen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.